

Pta - jó se, pta - jó, ke - mo to hra - jó, šu - ha - ji - čko - vi ko - ňa se - dla - jó.

Ptajó se, ptajó, komo to hrajó,
šuhajíčkovi koňa sedlajó.

Přisedla k němo, šeptala jemo:
Hezké senečko, nechoď na vojno.

Nic se neptéte, a jenom hréte,
šuhajíčkovi koňa sedléte.

Včilé mi šeptáš, dež už mám paláš?
Mělas mně šeptat, dež sem bel u vás.

1629. (*Nápěv 165 [351]*)Z *Nové Usi od Hodonína*

Skalička, skalička,
pod ňú je hranička,
chytali na vojnu
Pískové bratříčka.

Skáua ho zabiua,
kameň ho roztřiskau,
ten pohan židovský
cedulenu pisau.

A brněnščí páni,
ti jim povídali,
že je kuřa maué,
a smrti sa brání.

Keď ho svazovali,
na sestřičku vouau:
Aničko, sestro má,
svazovat mňa nedaj.

A jak ju napisau,
do Brna ju posuau,
aby tam Janiček
za vojáka ostau.

Jak ho tam dovezli,
na uávku si sedeu,
na uávku si sedeu,
do okénka hleděu.

Co ti já, Janičku,
co ti já pomožu,
řetazem's svázany,
já ťa nerozvážu.

Ti brněnščí páni
z okna vyhlédali,
regruta-li vezú
či hrdeuních věžňů.

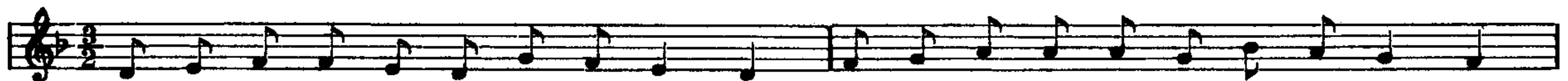
A co tam, Janičku,
a co tam pohlédáš?
Šak ty tam, Janičku,
svej maměnky nemáš.

Kdo je ti, Janičku,
kdo je ti příčina?
Ten pohan židovský,
skáua ho zabiua.

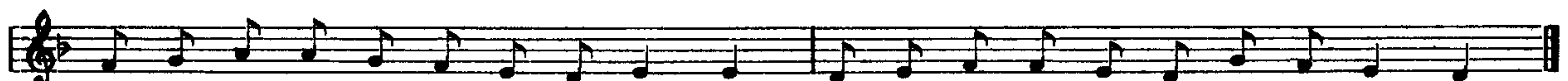
Nevezeme věžňů,
vezeme regruta;
tak sa on nám brániu,
třech úradů zmarniu.

Bar nemám maměnky.
Ale mám Aničku,
ale mám Aničku,
najmuadší sestřičku.

1630.

Smu - tná je mně ke Hra - di - šču ce - sta, pla - če o mne ga - la - ne - čka he - zká;

pla - če o mne, ru - ce za - lo - mu - je, že se pro mne ko - ní - ček ši - ru - je.

Smutná je mně ke Hradišču cesta,
plače o mně galanečka hezká;
plače o mně, ruce zalomuje,
že se pro mne koníček širuje.

Neplač o mne, potěšení moje,
šak mně šijú v Brně šaty nové.
Šaty nové a kamaše černé,
neplač o mne, potěšení věrné.

1631. (*Nápěv 163 [347]*)Od *Hodonína*

Ta brněnská brána
kolem malovaná,
poď ňú sedí mamka
ceuá upuakaná.

Došeu k ní syneček,
ruce jí podává:
Nepuačte, mamičko,
šak je to svadba má.

Nepuačte, mamičko,
nepuačte vy toho,
šak ta moja svatba
nekoštjuje mnoho.